

Marzena Kozioł

Klasa VI szkoły podstawowej

Kościół – świątynia Boga zbudowana z „żywych kamieni”

Cel główny

Ukazanie Kościoła jako wspólnoty ludzi wierzących – „żywych kamieni”.

Uświadomienie, że Kościół to duchowa świątynia Boża.

Kształtowanie postawy wdzięczności i odpowiedzialności za Kościół.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Chrystus jest głową i fundamentem całego Kościoła,
- definiuje, czym jest Kościół,
- identyfikuje, kto jest „żywym kamieniem” we wspólnocie Kościoła,
- rozróżnia znaczenie słowa „kościół”,
- wyjaśnia, na czym polega współpraca wiernych w budowaniu Kościoła,
- określa znaczenie wiernych – „żywych kamieni” w budowaniu Kościoła,
- wskazuje sposoby rozwoju Kościoła jako duchowej wspólnoty.

Metody

Śpiew, wykład, praca w grupach, uroczyste odczytanie tekstu z Pisma Świętego, analiza tekstu, rachunek sumienia – refleksja, opowiadanie, rozmowa kierowana.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, świeca, Katechizm Kościoła Katolickiego, karty pracy, ilustracje i teksty do pracy w grupach, kamień, plansze z tekstami Pisma Świętego, niespodzianki – serca dla każdego ucznia.

PRZEBIEG KATECHEZY

Modlitwa

Śpiew pieśni: „Duchu Święty przyjdź”.

Wprowadzenie

Każdy z nas żyje w określonej wspólnocie ludzi, którą łączą między innymi: wspólne cele, obowiązki, prawa, ale i odpowiedzialność za siebie i innych.

Praca w grupach

Dzielimy uczniów na grupy. Uczniowie otrzymują karty pracy: ilustracje i zadania do wykonania. Czas pracy: 5 minut.

Karty pracy

Zadania:

1. Obejrzyjcie ilustrację.
2. Przeczytajcie pytania i zastanówcie się nad odpowiedziami.
3. Odpowiedzcie pisemnie na pytania.
4. Wybierzcie osobę, która omówi ilustrację.
5. Wybierzcie osobę, która zaprezentuje pracę grupy (odpowiedzi na pytania).

Pytania:

- Kogo przedstawia ilustracja?
- Jakie wspólne cechy łączą grupę ludzi, przedstawioną na ilustracji?
- W jaki sposób możemy przyczyniać się do budowania wspólnoty, przedstawionej na ilustracji?

Ilustracje:

1. Ilustracja przedstawiająca rodzinę przy wykonywaniu wspólnie czynności.
2. Ilustracja przedstawiająca uczniów podczas zajęć lub zabawy.
3. Ilustracja przedstawiająca ludzi modlących się.
4. Ilustracja przedstawiająca ludzi przebywających w kościele podczas Mszy świętej.

Prezentacja pracy w grupach.

Podsumowanie (zapis na tablicy):

Do budowania wspólnoty przyczyniam się przez:

- okazywanie miłości, bezinteresownej pomocy,
- dobrą współpracę, zaangażowanie,
- wspólną modlitwę,
- udział we Mszy świętej.

Współpraca i dobre relacje międzyludzkie są potrzebne każdemu z nas, byśmy umieli właściwie funkcjonować w społeczeństwie. Trudno jest żyć bez miłości, zgody, dobrej współpracy, wiary w Boga i ciągłego kontaktu z Nim.

Od chwili chrztu świętego należymy do wspólnoty Kościoła. W ciszy podziękujemy Chrystusowi za chrzest święty.

Chwila cichej modlitwy, którą kończymy: „Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki, wieków. Amen”.

Słowo „kościół” pochodzi od łacińskiego słowa *castellum* – zamek, twierdza. Zatem kościół jest budowlą wniesioną z mocnych materiałów budowlanych, np. kamieni.

Katecheta prezentuje kamień.

- Jaki jest kamień?

Dzięki odpowiednim kamieniom wznoszone budowle są mocne.

Zapisanie na tablicy tematu katechezy: *Kościół – świątynia Boga zbudowana z żywych kamieni.*

Rozwinięcie

Jezus Chrystus przyszedł na ziemię, umarł na krzyżu i zmartwychwstał dla zbawienia wszystkich ludzi. Byśmy mogli korzystać z owoców odkupienia ustanowił Kościół.

Uroczyste odczytanie tekstu z Pisma Świętego – Mt 16,13-18.

(Postawa stojąca, zapalenie świecy, modlitwa: „Panie otwórz nasze serca na Twoje słowa”, odczytanie tekstu przez ucznia).

„Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków». Jezus zapytał ich: «Awyzakogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego». Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciała i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skalą], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie». Wtedy surowo zabronił uczniom, aby nikomu nie mówili, że On jest Mesjaszem” (Mt 16,13-18).

Planszę z tekstem Pisma Świętego – Mt 16,18 umieszczamy na tablicy pod zapisanym tematem.

„Ty jesteś Piotr [czyli Skalą], i na tej Skale zbuduję Kościół mój” (Mt 16,18).

Analiza tekstu z Pisma Świętego.

- Kto buduje Kościół?
- Kogo Chrystus nazywa skalą?
- Na jakiej skale Chrystus buduje swój Kościół?
- Kto jest Piotrem naszych czasów?

Życie każdego chrześcijanina powinno opierać się na wartościach, mocnym i trwałym fundamencie, którym jest Jezus Chrystus. To on buduje Kościół, my jesteśmy Jego członkami.

Odczytanie i analiza tekstu z Pisma Świętego – 1P 2,4-5.

Umieszczenie na tablicy planszy z tekstem.

„Zbliżając się do Tego, który jest żywym kamieniem, odrzuconym wprowadzie przez ludzi, ale u Boga wybranym i drogocennym, wy również niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa” (1P 2,4-5).

- Kogo św. Piotr nazywa żywym kamieniem?
- O jakiej budowli mówi św. Piotr?
- Kogo św. Piotr nazywa żywymi kamieniami?
- Do czego zachęca nas św. Piotr?

Św. Piotr podkreśla, by nasze działania przyczyniały się do ciągłego budowania duchowej świątyni. Jezus Chrystus założył Kościół – wspólnotę Ludu Bożego. Powołuje Apostołów, by głosili Ewangelię, przemawiali i czynili cuda w Jego imieniu, a przez to, by Kościół wzrastał i trwał.

Podziękujemy Chrystusowi za łaskę przynależności do Kościoła. Poprośmy, abyśmy trwali w miłości i nauce Chrystusa, przyczyniając się do budowania duchowej świątyni.

Modlitwa: (katecheta rozdaje uczniom tekst modlitwy)

Boże – źródło wszelkiego dobra, całego istnienia i wszelkiego działania, przyjmij moje pokorne dziękczynienie za Twoją dobroć, spraw bym na Twoją wspaniałomyślność odpowiedział sumiennym wypełnieniem wszystkich moich obowiązków i w ten sposób przyczyniał się do pomnażania Twojej chwały. Amen.

Do Kościoła zostaliśmy włączeni przez sakrament chrztu świętego. Spoczywa na nas odpowiedzialność za budowanie świątyni duchowej.

Praca w grupach

Dzielimy uczniów na cztery grupy. Uczniowie otrzymują karty pracy. Na podstawie tekstów z Katechizmu Kościoła Katolickiego odpowiadają na pytania. Czas pracy: 5 minut.

Grupa I

„Chrystus jest prawdziwą Świątynią Boga, <miejscem, w którym przebywa jego chwała>. Chrześcijanie przez łaskę Bożą stają się również świątyniami Ducha Świętego, żywymi kamieniami, z których jest budowany Kościół” (KKK 1197).

– Kim, dzięki łasce Bożej, stają się chrześcijanie?

Grupa II

„Liturgia jest dziełem całego Chrystusa, Głowy i Ciała. Nasz Arcykapłan celebrować ją nieustannie w liturgii niebieskiej wraz ze Świętą Bożą Rodzicielką, Apostołami, wszystkimi świętymi i wieloma ludźmi, którzy weszli już do Królestwa” (KKK 1187).

– Czym jest liturgia?

Grupa III

„Święte obrazy obecne w naszych kościołach i domach mają budzić i umacniać wiarę w misterium Chrystusa. Przez ikonę Chrystusa i Jego zbawczych dzieł wielbimy Jego samego (...)” (KKK 1192).

– Jakie jest zadanie obrazów obecnych w naszych kościołach i domach?

Grupa IV

„Kościół zachęca wiernych do regularnej modlitwy: modlitw codziennych, (...) niedzielnej Eucharystii (...)” (KKK 2720).

– Do czego Kościół zachęca wiernych?

Prezentacja pracy w grupach, przedstawiciel grupy na tablicy zapisuje odpowiedź na pytanie.

Zakończenie

Rachunek sumienia – refleksja

Pomyślmy:

- Jak uczestniczę w niedzielnej Eucharystii?
- Co robię, by umocnić swoją wiarę?
- Jak wygląda moja codzienna modlitwa?
- Jaki jestem dla innych ludzi?

Rachunek sumienia kończymy „Aktom nadziei”.

Zanim zakończymy dzisiejszą katechezę mam dla was niespodziankę. Każdy z was otrzyma wybrane przez siebie serce, na którym są zapisane propozycje zadań do wykonania po zakończonej katechezie.

Uczniowie wybierają serca.

Tekst zapisany na sercu:

Podziękuję Panu Jezusowi, że jestem członkiem Kościoła.

Podziękuję Panu Jezusowi za rodziców i rodziców chrzestnych.

Podziękuję Pana Jezusowi za pasterzy Kościoła.

Poproszę Pana Jezusa o umocnienie wiary.

Poproszę Pana Jezusa, bym swoją postawą przyczyniał się do wzrostu Kościoła Bożego na ziemi.

Poproszę Pana Jezusa, bym zawsze dążył do duchowej doskonałości.

Zeszyt ucznia

Zapis mogą stanowić: tekst Pisma Świętego z planszy i wnioski wypracowane podczas pracy w grupach.

Praca domowa

Wykonaj zadanie zapisane na sercu, które otrzymałeś na katechezie.

Modlitwa

Spontaniczna modlitwa dziękczynna.

Np. Dziękuję Panie Jezu za obecność Twoją wśród nas.

Wszyscy odpowiadają: Dziękujemy Panie Jezu.

Damian Chrzanowski

Kościół wspólnotą wierzących

Klasa I-III gimnazjum

Cel główny

Pogłębienie znajomości prawdy o Kościele jako wspólnocie wierzących, pośrodku której przebywa sam Jezus Chrystus.

Rozwijanie zdolności czynnego udziału w życiu Kościoła i włączenia się w jego zbawcze posłannictwo.

Przygotowanie do przyjęcia osobistej odpowiedzialności za Kościół.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- nazywa Kościół wspólnotą ludzi wierzących w Chrystusa,
- podaje, że celem Kościoła jest doprowadzenie ludzi do zbawienia,
- objaśnia, na czym polega zadanie wiernych w Kościele,
- wskazuje na obecność Chrystusa pośród wspólnoty Kościoła,
- określa postawy wynikające z faktu bycia członkiem Kościoła,
- ocenia swoją postawę podczas spotkania z Chrystusem w Kościele,
- przyjmuje odpowiedzialność za wspólnotę Kościoła, której jest członkiem.